

dosti. Vsi deželni zbori, tedaj tudi štajerski, so sklicani na 6. aprila.

Ogrsko novo ministerstvo je vse nekako pod strahovanjem ministra Tisza-ja. Deakovec mu pa že ne zaupajo. Sennyey in Lonyay mu naravnost nasprotujeta. Za nas pa utegne to dobro biti. Brž ko ne bo potem takem naš minister grof Andrassy polagoma propadel — zaveznik ustavakov in nasprotnik porazuma s Čehi in s Slovani sploh!

Vnanje države. Nemško se začeneje Francozev bati. Kajti komaj se je le slaba govorica, raznesla, da namerjavajo ti 10.000 vojaških konjev od Nemcev kupiti, je Bismark prodavanje konjev na Francozsko takoj in strogo prepovedal. Razun tega pa prihaja preganjanje Katoličanov na Pruskem čem dalje tem hujše. Ravno zdaj delajo postavo, po kateri bodo vzeli plačo vsem škofom, korarjem, župnikom in kaplanom. Prihodnjič o tem trinoštvu več!

Francozi imajo zdaj republiko. Ali nikder ne morejo za njo dobiti vseh ministrov. Med tem pa privrženci cesarske rodbine po vsej deželi hudo rogovilijo, zlasti med vojaki, da bi se spuntali in mladega Napoleona IV. za cesarja oklicali.

Na Španskem so Karlisti zopet vojsko Alfonza natepli in njej 300 vojakov ubili in sicer blizo velikega: mesta Barcelona.

Za poduk in kratek čas.

Luč krščanstva pri panonskih Slovencih.

(Spisal Jak. Gomilšak.)

Lepa šega zlahtnih rodovin je, spomin na pokojne praočete s tem častiti, da hranijo njih svetinje, zaklade in listine, ter se ponašajo z njih slavo in hrabrimi deli. Kakor zvezde sijajo glasovitih prednikov imena na sinove in unuke, mikajé njih k občudovanju in posnemovanju.

Plemenitega rodu smo tudi mi Slovenci, dasi sami sebe premalo cenimo, in se tujega preradi poprijemamo. Sramota bi bila za nas, ne poznati preteklosti, zgodovine svojega naroda, ne marati za obilne zasluge in nam zapuščene zaklade naših prednikov. — Kdor izmed nas ne ljubi zvesto lepe svoje domovine! Glejte, sporočena nam je po blagih praočeti, kateri so, prepotovalši široki svet, se v njo naselili, in izmed katerih je v strašnih vojskah za njo brez števila dalo življenje, da so nam jo oteli iz rok obilnih krvoločnih sovražnikov. Pomislimo pa še, koliko žulov in potú njih je stala, da so njo iz goščav, in pustin in močvirjev preobrazili v divno rodovitno zemljo, ktere kinč so nebrojne cerkve, gradovi, mesta in vesi!

Gotovo so vam to neprecenljivi zakladi, prelepi spomeniki na naše prednike. A ni ga človeka, ki bi zadostovala mu še tako krasna in srečna domovina na zemlji. Kajti popotnik je vsak, in bije vsakemu ura, v kateri ima svetu dati slovo.

Zatoraj so nam priskrbeli naši praočete tudi drug, neizmerno dražji zaklad, ključ do druge večne domovine, to je: luč presvete krščanske vere! —

Slovenci bili so nekdanj, kakor razun Židov vsi narodi sveta, pogani ali ajdje. Zgubivši razodetje pravega edinega Boga, molili so izmišljene bogove in boginje, ter jim prinašali bogate darove.

Toda brž ko njim v temo grdih zmot in krivih potov prisveti zvezda nauka Jezusovega, poprijeli so se radostno nja blagonosnih resnic; le v nekterih krajih, kakor na Koroškem, ustavljali so se njim več let, vzlasti plemenitaši. —

Stari slavni Oglej na jugu, in Juvavija ali Solnograd na severu zapisana sta z zlatimi črkami v zgodovino Slovencev, iz obeh mest je prišlo mnogo oznanovalecev krščanstva v njihove naselbine. Zato je bilo odločeno od leta 810. sem, predno še je bila ustanovljena ktera bodi sedanjih slovenskih škofij, da imajo spadati vsi Slovenci bivajoči na severni strani Drave pod solnograško, na južni strani Drave bivajoči pak pod oglejsko duhovno oblast. (Dalje prih.)

Šegav kmetič pobije prevzetnega mestjana.

V nekem mestu so stavili norišnico (Narrenhaus). Nek kmetič postoji pred hišo pa ne vé, čemu da bo. Praša mimogredočega mestjana: gospod, čemu pa bo ta nova hiša? Mestjan odgovori: to je novi „Narrenhaus“ kamor bomo obnorele „paure“ zapirali. Kmet pa reče: aha! sem si precej mislil, da bo tako, za vas mestjane bi ovi „Narrenhaus“ vendar le bil premajhen.

Razne stvari.

(V Skalah leta 1821. rojeni dr. Jož. Krajnc) je 22. febr. v Pragi umrl. Rajniki je bil glasovit profesor prava na praškem vseučilišču. Dasi je svoje dni v Gradcu učil slovenščino, se vendar za svoj narod nikdar menil ni. Šel je med Nemce in zapustil ponemčeno rodbino, kakor žali Bog še mnogo Slovencev ravna!

(Pri št. Ilu na Goriškem) so tatovi pri posestnici Lizi Pitner udrli in blaga, posebno oblačil, odnesli za 90 gld. vrednosti.

(Pijonirski 5. bataljon) se seli iz Kremsa na Spod. Avstrijskem v Ptuj. Ena kompanija je že došla. —

(Tujemo železu) hoče graška trgovska zbornica pot v Avstrijo zavirati. Sklenola je pri ministerstvu nasvetovati 15 kr. colnine na cent neizdelanega železa. To se reče naši domači železnikarji nečejo cene železa znižati. Da bi pa vendar kaj prodali zamogli, čejo tujemu angležkemu in nemškemu železu, ki ni tako drago, pot po sili k nam zapreti.

(Slatinskih toplic ubogim) je v Trstu zaumrl milijonar, baron Reyer, ki je sploh krščansko blag testament naredil, tudi sporočil 500 gld. Bog mu plati!

(Arnoški most) črez Muro še gotovo pomni mnogo slovenskih vozačev. Lani ga je velika povodenj precej pokvarila. Ali zdaj bo skoro zopet popravljen. Stroški znašajo 1050 gld.

(Pozor). Iz Slovegradca se duhovniki opozorijo na osepničasto, gospodsko obleženo, dobro nemški govoreče ženstvo. — Je sama sleparija in beračija. Drugič več!

(Čitalnici mariborski) je zdaj predsednik: J. Pajk, tajnik Kosèr, denarničar Brdajs, odborniki: dr. Dominkuš, dr. Srnec, Kačič in Rajč. Za Slomšekov spomin sta odbrana: dr. Srnec in prof. Valenčak. Premožnja čitalnice je 500 gld. in nekaj polhištva, udov pa 25.

(Iz Celja) se poroča, da je Fr. Nedved rudar iz Trebovelj tesarja Tom. Krajšeka meni nič tebi nič tako hudo stebel, da je ta na smrt zbolel. Nedveda so žandarji prejeli in sodnji izročili.

(Katekizem svetega leta.) Prvi natis se je že ves razprodal. Pripravlja se drugi natis. Kdor si ga želi, naj se glasi.

(† Gospod Peter Mus) nadučitelj v pokoju, dekoriran s zlatim križcem za zasluge je 6. t. m. po tridnevni plučni bolezni previden s svetimi sakramenti 77 let star umrl.

(Za družbo duhovnikov) so nadalje vplačali čč. gg.: Par, Marinka in Pernavsl po 11 gld.

Loterijske številke:

V Gradcu 6. marca 1875: 19 72 81 77 48.

Prihodnje srečkanje: 20. marcija 1875.

Ces. kralj.

10—12

dvorni puškar

Ivan M. Erhart,

v Mariboru priporoča:

Puške dvocevke od spredaj za nabijati iz železa od 12 gl. — kr.

(do najvišje cene.)

Puške dvocevke od spredaj za nabijati iz svila (drota) . 18 „ — „

(do najvišje cene.)

Lefauchaux (lefoš) iz svila od 30 „ — „

(do najvišje cene.)

Lencaster (lênkaster) iz svila od 44 „ — „

(do najvišje cene.)

Revolverje 8 „ — „

(do najvišje cene.)

Pistole dvocevke 2 „ 50 „

„ enocevne 1 „ 30 „

Ponudba.

Fantič, ki ume slovenski in se je dobro izšolal se tukaj sprejme v štacuno za suknarsko in drugo laketno blago.

3—3

Janez Majer,

trgovec v Mariboru.

Oznaniło.

Male orgle $4\frac{1}{2}$ ' visoke, $\frac{4}{5}$ ' široke kopel 8' s 4^{mi} oktavami, najnižja s peresi, dobro ohranjene, prijetnega glasú za uk v cerkvenem orglanji prav primerne in ki malo prostora zaležejo, prodá za nizko ceno 20 gld. Ivan Žolnir učitelj v Vojniku.

Pri Seitz-u v Gorici

so prišle lani — pa prepozno — na svetlo bukve:

Sveti veliki teden

in

Velika noč,

ali

cerkvena opravila tega svetega časa
v latinskem in slovenskem jeziku s pravili za
duhovne in pojasnili za ljudstvo.

Sestavil

Andrej Marušič,

učitelj věrstva na c. kr. gimnaziji v Gorici.

Na prodaj so pri založniku Seitz-u v Gorici; — pri M. Gerber-ju, Giontini-u, Kleimayer-ji & Bamberg-u, Lerher-ji in Niēman-u v Ljubljani; — pri C. Tandlerji v Novem mestu; — pri Leyrer-ji v Mariboru — pri T. Drexel-nu in Geiger-ji v Celji; — pri Bertschinger-ji & Klein-u in pri Kleimayer-ji v Celovcu. — Naročujejo se lahko tudi pri vseh drugih bukvarjih, ali pa naravnost pri založniku Edv. Seitz-u v Gorici za poštno povzetje (Postnachnahme).

Cena jim je mehko vezanim 1 gold. 50 krajc.; trdo vezanih cena se ravna po tem, kakor so lepše in dražje ali manj lepo vezane.

Pirhan in Pok.

Oznaniło.

Kdor ima več vina skupaj, ta ga lahko in po najboljši ceni prodá pri tukajšnima trgovcema v gosposki ulici Nr. 110.

Maribor v marcu 1875.

Pirhan in Pok,
trgovca.

1—3

Pirhan in Pok.